

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski

w sprawie z powództwa T.K.
przeciwko M. Polska Spółce Akcyjnej w O.
o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 maja 2006 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w O.
z dnia 26 lipca 2005 r., sygn. akt IV Pa .../05,

postanowił:

- 1) odrzucić skargę kasacyjną,**
- 2) zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką w O. o odrzuceniu skargi kasacyjnej wniesionej przez adwokata Z. G.,**
- 3) zasądzić od powódki na rzecz strony pozwanej 900 zł (dziewięćset) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Na podstawie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarżący powinien przedstawić w skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z jego uzasadnieniem. Stosownie do treści art. 398⁹ § 1 k.p.c. powinien wskazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących

rozbieżności w orzecznictwie sądów albo, że zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Obowiązek określony w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. powinien mieć charakter odrębnego wyводу przedstawiającego argumentację uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Brak uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania polegającego na przedstawieniu okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. jest jej istotną wadą i wyklucza uzupełnienie tego braku, czyniąc skargę niedopuszczalną (por. postanowienie z 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2001 nr 3, poz. 51; por. też postanowienie z 22 marca 2001 r., V CZ 131/01, OSNC 2001 nr 10, poz. 156; postanowienie z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001 nr 3, poz. 52; postanowienie z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11; postanowienie z 11 maja 2001 r., III CZ 28/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 12; postanowienie z 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002 nr 2, poz. 22; postanowienie z 5 czerwca 2001 r., IV CZ 45/01, OSNC 2001 nr 10, poz. 157; postanowienie z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002 nr 5, poz. 71; postanowienie z dnia 27 listopada 2001 r., III CKN 462/01, OSNC 2002 nr 4, poz. 56).

Skarga kasacyjna, którą w imieniu powódki wniósł jej pełnomocnik adwokat Z. G. nie spełnia wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Nie zawiera bowiem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia. Nie odpowiada tym wymaganiom zamieszczenie w uzasadnieniu skargi kasacyjnej, poświęconemu podstawie kasacyjnej, stwierdzenie jakoby skarga była oczywiście uzasadniona. Stwierdzenie to nie zostało uzasadnione, a można także zauważyć, że jest zupełnie nieadekwatne do argumentacji przedstawionej w ramach uzasadnienia zarzutu podstawy kasacyjnej. Chociaż podstawę skargi stanowią wyłącznie zarzuty naruszenia prawa materialnego, to w jej uzasadnieniu podniesiono twierdzenia faktyczne sprzeczne z podstawą faktyczną zaskarżonego wyroku, co świadczy o nieodpowiedniości wyводу argumentacyjnego skargi do jej podstawy (por. art. 398¹³ § 1 i § 2 w związku z art. 398³ § 1 pkt 1 i § 3 k.p.c.). W tym kontekście nie można przyjąć, że uzasadnienie skargi kasacyjnej zawiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (art., 398 § 1 pkt 3 k.p.c.) skoro w uzasadnieniu tym znalazło się następujące zdanie: „w tym

stanie doszło do niewłaściwego zastosowania przepisów prawa materialnego wskazanych na wstępie tej skargi i dlatego jest ona oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.)”.

Z powyższych przyczyn zastosowaniu podlegały przepisy art. 398⁶ § 2, § 3 i § 4 k.p.c.